

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Zuzany Bystřické a soudců JUDr. Mariana Kokeše, Ph.D., a JUDr. Faisala Husseiniho, Ph.D. ve věci

žalobce: **EVEKTOR, spol. s r.o.**, IČO: 16361733
sídlem Letecká 1008, 686 04 Kunovice
zastoupený daňovým poradcem **TOMÁŠ GOLÁŇ**, daňová kancelář
s.r.o.
sídlem Jiráskova 1284, 755 01 Vsetín

proti
žalovanému: **Generální finanční ředitelství**
sídlem Hvožd'anská 2053/3, 148 00 Praha 11

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 6. 2021, č. j. 32784/21/7700-40470-101251

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladů řízení
- III. Žalovanému se **nepřiznává** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci a průběh správního řízení

1. Žalobce se podanou žalobou domáhá zrušení v záhlaví citovaného rozhodnutí, kterým žalovaný podle § 259 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů, a

podle § 44a zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla), ve znění pozdějších předpisů, zamítl žádost žalobce o prominutí požadované částky odvodu za porušení rozpočtové kázně ve výši 865 111 Kč z celkové odvodu ve výši 1 015 111 Kč vyměřeného Finančním úřadem pro Zlínský kraj platebním výměrem č. j. 1887514/20/3300-31472-709605 ze dne 8. 10. 2020 a o prominutí penále ve výši 1 015 111 Kč vyměřeného Finančním úřadem pro Zlínský kraj platebním výměrem č. j. 2069456/20/3300-31472-709605 ze dne 25. 11. 2020.

2. Žalobce obdržel v roce 2013 dotaci od Ministerstva průmyslu a obchodu na základě Rozhodnutí o poskytnutí dotace č.j. 38-12/4.2PT03- 561/13/61200 ze dne 15. 1. 2013 v rámci Operačního programu Podnikání a inovace na projekt s názvem „*Prototypová dílna*“, č. projektu 4.2 PT03/561, CZ.1.03/4.2.00/13.00561. Nedílnou součástí Rozhodnutí byly Podmínky poskytnutí dotace v rámci prioritní osy 4. Inovace, oblasti podpory 4.2 Kapacity pro průmyslový výzkum a vývoj, programu POTENCIÁL včetně 7 dodatků (dále jen „Podmínky“). Finanční úřad provedl u žalobce daňovou kontrolu, jejíž výsledky jsou uvedeny ve Zprávě o daňové kontrole č. j. 975271/19/3300-31472-706838 ze dne 6. 10. 2020. Kontrolou bylo zjištěno, že žalobce nedodržel podmínky udržitelnosti projektu. Žalobce majetek pořízený s účastí dotace v 1. a 2. roce udržitelnosti projektu převážně používal k výrobním aktivitám. Tím, že v 1. a 2. roce udržitelnosti projektu nepoužíval majetek pořízený s účastí dotace převážně k podporovaným aktivitám, došlo k neplnění účelu v požadovaném rozsahu nejméně po dobu 5 let od ukončení realizace akce, a tím došlo k porušení Podmínek Rozhodnutí v Hlavě I. Obecné části, Článku II Projekt, odst. 1 písm. a) a v Hlavě II. Zvláštní části, Článku I. Zvláštní povinnosti příjemce dotace, bodu 1.4 a k porušení podmínek Výzvy k předkládání projektů v rámci OPPI Potenciál. Porušením uvedených Podmínek došlo k neoprávněnému použití peněžních prostředků poskytnutých z Národního fondu dle § 3 písm. e) rozpočtových pravidel. Jelikož se žalobce dopustil porušení rozpočtové kázně nesplněním podmínky, u níž nebyl poskytovatelem v souladu s ustanovením § 14 odst. 6 rozpočtových pravidel stanoven nižší odvod za porušení rozpočtové kázně, byl odvod uložen v souladu s § 44a odst. 4 písm. c) rozpočtových pravidel v částce, v jaké byla porušena rozpočtová kázeň. Finanční úřad proto žalobci uložil odvod za porušení rozpočtové kázně ve výši 1 015 111,00 Kč a penále ve výši 1 015 111,00 Kč.

II. Shrnutí argumentů obsažených v žalobě

3. Ve včas podané žalobě (§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s. ř. s.“), splňující též ostatní podmínky řízení (§ 65, § 68 a § 70 s. ř. s.), žalobce navrhl krajskému soudu, aby rozhodnutí žalovaného zrušil.
4. Žalobce v podané žalobě namítá, že splňuje podmínky pro úplné prominutí odvodu za porušení rozpočtové kázně i penále za prodlení s odvodem, a to pro naplnění objektivních důvodů hodných zvláštního zřetele spočívajících v mezinárodních sankcích proti Rusku, tedy naplnění důvodů podřaditelných pod čl. III bod 2 písm. d) Pokynu č. GFŘ - D - 46 k rozhodování ve věci žádostí o prominutí odvodů za porušení rozpočtové kázně a penále za prodlení s odvodem za porušení rozpočtové kázně (dále jen „Pokyn GFŘ“). Žalobce původně v žádosti namítal splnění dvou důvodů, a to pohromy (Covid 19) a situací zapříčiněnou státem – mezinárodními sankcemi proti Rusku a nezákonně vedenou exekuci

proti dceřiné společnosti EVEKTOR-AEROTECHNIK a. s. žalobce nicméně uznává, že argument pohromy (Covid 19) nenaplnuje podmínku příčinné souvislosti s porušením rozpočtové kázně a v tomto směru přijímá argumenty žalovaného jako správné.

5. Za nesprávné však považuje vypořádání se s argumentem politických sankcí uvalených na Rusko v roce 2014, přičemž tyto sankce i nadále trvají. Žalobce v žádosti o prominutí podrobně uváděla, že dodavatelé z Ruska byli stěžejní pro dodávky podstatné části komponentů pro letoun EV-55, a to zejména v částech v části křídla letounu, pro který měla být dotace z velké míry využita. Namísto ruských dodavatelů musel proto daňový subjekt začít hledat náhradní dodavatele jinde. Našel je ve Spojených státech amerických, avšak tyto změny se projevíly mj. v nutnosti přechodu z metrického na palcový systém. Uvedené představovalo nejen rozsáhlé konstrukční změny (jak změnou nahrazovaných prvků, tak i změnou měrného systému), a to jak v nahrazovaných částech, tak i souvisejících celcích, aby byla zajištěna správná propojenost a funkčnost. Vedle toho bylo nutné zajistit také schválení náhrad Úřadem pro civilní letectví, potřeba nových pevnostních zkoušek, změna přípravků pro výrobu, nové zkušební lety, aj. Uvedený proces znamenal významné zdržení a také zvýšení nákladů na projekt. Po určitou dobu projekt stál. Pokud by k těmto zásahům nedošlo, pak by práce na strojích z dotace byly prováděny nepřetržitě a k jejich využití by došlo z 71% a podmínka udržitelnosti projektu k využití převážně k vývojovým aktivitám by byla bezproblémově splněna.
6. Žalovaný nicméně v napadeném rozhodnutí uvádí, že argumenty daňového subjektu o sankcích uvalených na Rusko, a z toho plynoucí následky pro výrobu letounu EV-55 jsou v souvislosti se způsobem využití strojů pořízených s účastí dotace bezpředmětné, s čímž žalobce nesouhlasí. Žalobce změny dílců na letounu EV-55 řešila od září 2014 do února 2016, a to ve fázi projektových dokumentací, tzn., že stroje v tom období nebyly využity pro vývoj inovovaných dílců tak, jak bylo při přijetí dotace zamýšleno. Většina dílců musela být nejdříve vykonstruována (na PC) tedy v této fázi nemohly být využity stroje pořízené z dotace, a to právě v období let 2015 a 2016. K využití strojů mohlo dojít až poté, co byly provedeny náhrady dílů původně ruské za americké a na ně navázány díly vyvinuté a vyráběné žalobcem. Z uvedeného logicky vyplývá neúplná využitelnost strojů. Pokud by tedy žalovaný nepovažoval argument embargo na Rusko za bezpředmětný a řádně se s ním vypořádal, musel by dospět, že tento spadá do období I. a II. monitorovacího období, tj. let 2015 a 2016, na jehož splnění měly sankce uvalené na Rusko dopad, a to i do sféry žalobce a splnění dotačních podmínek.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě a replika žalobce

7. Žalovaný ve vyjádření k žalobě opětovně zdůrazňuje, že se se všemi námitkami a argumenty žalobce předestřenými v žádosti o prominutí řádně vypořádal, a vzhledem ke skutečnosti, že se do značné míry obsahově překrývají s žalobní argumentací, odkazuje na příslušné části odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí.
8. Žalovaný proto nemůže souhlasit s názorem žalobce, že rozhodnutí je nezákonné, neboť se nesprávně vypořádal s argumentem politických sankcí uvalených na Rusko v roce 2014. Stejnou otázkou se již v průběhu daňové kontroly zabýval správce daně. Žalovaný ve svém odůvodnění týkající se politických sankcí uvalených na Rusko vycházel právě z vyjádření

správce daně, neboť jeho stanovisko dle žalovaného nepostrádá logiku a na základě prostudování spisového materiálu se s ním žalovaný plně ztotožnil. Nyní ve stadiu pravomocného rozhodnutí o vyměření odvodu a penále nemá žalovaný důvod pochybovat o správnosti závěrů správce daně uvedených ve Zprávě o daňové kontrole. S ohledem na uvedené nelze přisvědčit námitce žalobce, že pro své vyjádření žalovaný neměl žádný podklad.

9. Pokud žalobce dále uvádí, že dle jeho názoru na jeho postup dopadá ustanovení čl. III bodu 2 písm. d) Pokynu GFŘ, který měl žalovaný aplikovat, neboť byly splněny podmínky pro úplné prominutí odvodu za porušení rozpočtové kázně i penále za prodlení s odvodem, a to pro naplnění objektivních důvodů hodných zvláštního zřetele spočívajících v mezinárodních sankcích proti Rusku, žalovaný nemůže s návrhem žalobce souhlasit a odkazuje na str. 5 rozhodnutí. Žalovaný setrvává na svém tvrzení, že porušení rozpočtové kázně bylo způsobeno daňovým subjektem.
10. V replice k vyjádření žalovaného žalobce setrvává na své argumentaci, že žalovaný nesprávně posoudil jeho námitku ohledně splnění podmínek pro úplné prominutí odvodu za porušení rozpočtové kázně i penále za prodlení s odvodem. V situaci, kdy se ekonomický subjekt musí kvůli politickým sankcím přeorientovat na zcela nový trh, najít nové odběratele a přizpůsobit své výrobky novým tržním podmínkám jejich přepracováním, nevyhnutelně dochází k celkové alokaci zdrojů, což zasáhne všechny faktory podnikatelské činnosti, a tedy i výzkum a vývoj. V závěru žalobce namítá, že měl žalovaný přistoupit alespoň k částečnému prominutí, nikoli žádost zamítnout jako celek.

IV. Ústní jednání konané dne 21. 3. 2023

11. Při ústním jednání jak žalobce, tak žalovaný setrvali na svých stanoviscích a argumentaci, předestřené v žalobě, resp. ve vyjádření k žalobě a replice.

V. Posouzení věci soudem

9. Krajský soud přezkoumal v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s. ř. s.) napadené rozhodnutí žalovaného, včetně řízení předcházející jeho vydání, a dospěl k závěru, že žaloba **není důvodná** (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).
10. Podstatu žalobních námitek, a tedy i nyní projednávané věci tvoří nesouhlasná polemika žalobce se závěry žalovaného ohledně (ne)splnění podmínek pro úplné prominutí odvodu za porušení rozpočtové kázně i penále za prodlení s odvodem.
11. Podle § 44a odst. 12 rozpočtových pravidel, „*Generální finanční ředitelství může z důvodu hodných zvláštního zřetele zcela nebo částečně prominout odvod za porušení rozpočtové kázně nebo penále za prodlení s ním, s výjimkou neoprávněně použitých nebo zadržovaných peněžních prostředků podle § 44 odst. 2 písm. a) a b) rozpočtových pravidel.*“
12. Judikatura správních soudů k tomu dlouhodobě uvádí, že „*institut prominutí odvodu za porušení rozpočtové kázně slouží k odstranění či zmírnění tvrdosti a lze jej využít až poté, kdy odvod za porušení rozpočtové kázně a případně penále byly již pravomocně a nezměnitelným způsobem vyměřeny. Institut prominutí odvodu jako institut mimořádné povahy nemůže*

sloužit k aplikaci úvahy, která náleží již do fáze samotného vyměření odvodu a penále. Nelze též přehlédnout, že na prominutí odvodu či penále nemá žadatel právní nárok. Právem, které mu přísluší, je právo na to, aby se správní uvážení o možnosti prominutí odvodu dělo v zákonných mezích a nedošlo k jeho zneužití.“ (srov. např. rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 26. 9. 2018, č.j. 9 Af 39/2016-28, rozhodnutí správních soudů jsou dostupná rovněž na www.nssoud.cz).

9. Citované ustanovení § 44a odst. 12 rozpočtových pravidel obsahuje kombinaci neurčitých právních pojmů definující základní smysl, účel a podmínky uplatnění institutu prominutí odvodu, jimiž zákon umožňuje správnímu orgánu správní uvážení při uplatnění pravomoci prominout odvod či penále za prodlení s ním. Tím vytváří určitý prostor k výkladu, v jakých situacích či podmínkách žadatele lze beneficium zákona spočívající v prominutí odvodu či jeho části uplatnit. Žalovaný svou výkladovou a aplikační praxi upřesnil v mezích uvedené zákonné podmínky (důvodů hodných zvláštního zřetele) v citovaném Pokynu GFŘ, konkrétně v čl. III tohoto pokynu, který obsahuje speciální pravidla pro posuzování žádosti o prominutí odvodů a penále za porušení rozpočtové kázně v případech prostředků z EU a z finančních mechanismů. Účelem a smyslem vydání Pokynu GFŘ je dle stanovení jednotných pravidel pro posuzování žádostí o prominutí odvodů nebo penále za porušení rozpočtové kázně k zajištění shodného rozhodování v identických nebo obdobných případech porušení rozpočtové kázně tak, aby bylo zamezeno zvýhodnění některých žadatelů a tím poskytnutí veřejné podpory podle práva Evropské unie. Dle judikatury správních soudů se jedná o zcela legitimní postup, který zajišťuje ustálenou rozhodovací správní praxi v zájmu odstraňování nedůvodných rozdílů a zachování zásady legitimního očekávání žadatelů o prominutí daně ve skutkově shodných nebo podobných případech. Pokyn GFŘ jako interní instrukce nemá sílu zákonného ani podzákonného předpisu, to však neznamená, že lze správci daně vytýkat, že při rozhodovací činnosti dle tohoto Pokynu postupoval, pokud tento postup nebyl v rozporu se zákonem. Pokyny řady D jsou totiž obecně pro správní orgány závazné (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 7. 2015, č. j. 2 Afs 81/2015-32).
10. Tento pokyn vymezuje skutečnosti, v jejichž faktickém naplnění lze spatřovat zákonem stanovené důvody hodné zvláštního zřetele ve smyslu ustanovení § 44a odst. 12 rozpočtových pravidlech, pro něž může dojít k prominutí odvodu nebo penále za porušení rozpočtové kázně a kritéria, podle kterých bude o předložených žádostech rozhodováno. Pokyn GFŘ za důvody hodné zvláštního zřetele považuje objektivní důvody, stojící zcela mimo sféru příjemce dotace, a to: a) prokázaná chyba poskytovatele; b) prokázaná nesoučinnost poskytovatele; c) živelní nebo jiná pohroma; d) státem změněná či zapříčiněná situace, přičemž v případě, kdy byla prokázána příčinná souvislost mezi alespoň jedním z výše uvedených objektivních důvodů a porušením rozpočtové kázně příjemce prostředků, žalovaný promine vyměřený odvod i penále v plné výši.
11. Žalobce v nyní projednávané věci setrvale namítá, že žalovaný nesprávně posoudil otázku ohledně naplnění objektivních důvodů hodných zvláštního zřetele spočívajících v mezinárodních sankcích proti Rusku, tedy naplnění důvodů podřaditelných pod čl. III bod 2 písm. d) Pokynu GFŘ. S touto námitkou se nicméně krajský soud neztotožňuje.

12. Jak rovněž vyplývá z judikatury správních soudů, „řízení, v němž žalovaný posuzuje žádosti daňových subjektů o prominutí odvodu či penále za porušení rozpočtové kázně, se co do svého předmětu zásadním způsobem liší od řízení, v němž správce daně posuzuje, zda ze strany daňového subjektu došlo k porušení rozpočtové kázně. Otázka, zda daňový subjekt porušil rozpočtovou kázeň, je pravomocně vyřešena příslušným platebním výměrem stanovícím odvod či penále za porušení rozpočtové kázně, popř. na něj navazujícím rozhodnutím odvolacího orgánu, a žalovaný se jí při rozhodování o prominutí odvodu či penále již zabývat nemusí. Jediné, co je povinen posoudit, je existence důvodů hodných zvláštního zřetele ve smyslu pokynu GFŘ, pro které je možné odvod či penále zcela nebo zčásti prominout.“ (srov. rozsudky Městského soudu v Praze ze dne 26. 4. 2018, č. j. 9 Af 15/2016–37, či ze dne 31. 5. 2022, č. j. 8 Af 18/2020–58). K povaze rozhodnutí o prominutí odvodu a penále a uvážení správního orgánu se vyjádřil i Nejvyšší správní soud, který v rozsudku ze dne 7. 3. 2019, č. j. 10 Afs 65/2018–42, uvedl, že „smyslem rozhodnutí o prominutí penále není nabrazovat úvahu, která náleží již do fáze samotného vyměření odvodu, resp. penále. Institut prominutí penále proto není možné vnímat jako další opravný prostředek proti vyměřenému penále. Jedná se o rozhodnutí mimořádné povahy vydávané ve sféře volného uvážení (...) To samozřejmě neznamená, že správní orgán rozhoduje v absolutní libovůli a nejsou mu stanoveny žádné meze. I při volném správním uvážení je totiž správní orgán omezován principy platícími v moderním právním státě, a to zejména principem legitimního očekávání, který ač nebývá v zákonných textech výslovně pojmenován, je tradičně považován za součást českého právního řádu; je ostatně odvoditelný také ze základních zásad správního řízení (srov. např. § 2 odst. 3 správního řádu). V posuzovaném případě se legitimní očekávání žadatelů bude odvíjet právě od metodického pokynu D–17, který je výrazem správní praxe. V judikatuře NSS je notorií, že prostor pro správní uvážení si správní orgán v mezích tohoto prostoru daných zákonem může strukturovat svou vlastní správní praxí, již je, vytvoří-li se, zásadně vázán; změnit ji může pouze pro futuro, z rozumných a současně ústavně konformních důvodů a ve vztahu ke všem případům, na něž jeho kompetence při uplatnění správního uvážení dopadá.“ (obdobně srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 8. 2020, č. j. 4 Afs 110/2020–51).
13. Krajskému soudu proto náleží posuzovat pouze to, zda žalovaný nepostupoval libovolně a nepřekročil meze svého správního uvážení. Krajský soud má za to, že ani u jedné ze shora rekapitulovaných úvah ohledně žalobcem uváděných důvodů hodných zvláštního zřetele spočívajících v mezinárodních sankcích proti Rusku, tedy naplnění důvodů podřaditelných pod čl. III bod 2 písm. d) Pokynu GFŘ, nedošlo k překročení zákonných mezí správního uvážení.
14. Žalovaný v odůvodnění týkající se politických sankcí uvalených na Rusko vycházel především z vyjádření správce daně uvedeného na str. 52 Zprávy o daňové kontrole ze dne 06. 10. 2020, na které ve svém rozhodnutí odkazoval. Ve Zprávě o daňové kontrole správce daně uvedl: „Uvedené argumenty daňového subjektu o sankcích uvalených na Rusko a z toho plynoucí následky pro výrobu letounu EV-55 jsou v souvislosti se způsobem využití strojů pořízených s účastí dotace bezpředmětné. Předmětem této dotace byla „Prototypová dílna“, konkrétně rekonstrukce budovy a její vybavení stroji a zařízením, které měly být v souladu s podmínkami Rozhodnutí po dobu realizace projektu a po dobu udržitelnosti projektu využívány převážně k podporovaným ekonomickým činnostem, tedy k výzkumu a vývoji. Dotace se nevztahovala na podporu výroby nového letounu EV-55. Právě naopak, pokud daňový subjekt

musel změnit více než 46 % dílců na celém letounu, musel provádět nové pevnostní zkoušky a změny přípravků pro výrobu či nové zkušební lety, mělo by dojít ke zvýšení využití strojů pořízených s účastí dotace právě v oblasti podporovaných ekonomických činností. Daňový subjekt sám říká, že výroba letounu byla zastavena, ale vývoj, výzkum a testování nových dílců dle vyjádření daňového subjektu probíhal. I přes tyto skutečnosti však daňový subjekt po dobu udržitelnosti projektu nevyužíval stroje pořízené s účastí dotace v souladu s podmínkami Rozhodnutí. Sám daňový subjekt připouští, že „projekt po určitou dobu stál“, tzn., že neprobíhaly podporované ekonomické činnosti“. Uvedené stanovisko správce daně dle žalovaného nepostrádá logiku a na základě prostudování spisového materiálu se s ním žalovaný plně ztotožnil. S tímto závěrem se nyní ztotožňuje i krajský soud, přičemž nespátňuje nic závadného na tom, pokud žalovaný převzal uvedenou argumentaci do rozhodnutí.

15. Nadto žalovaný dle krajského soudu podrobně vypořádal i další argumenty spojené s touto námitkou žalobce, zejména pak na str. 5 odůvodnění napadeného rozhodnutí. Z argumentace žalovaného vyplývá, že za stěžejní považoval skutečnost, že porušení rozpočtové kázně bylo způsobeno daňovým subjektem (žalobcem); k porušení rozpočtové kázně nedošlo v důsledku státem změněné či zapříčiněné situace, konkrétně z důvodu mezinárodních sankcí proti Rusku. S ohledem na skutečnost, že obdobné argumenty žalobce snesl již ve vyjádření k výsledku kontrolního zjištění, je nasnadě, že žalovaný vycházel ze závěrů a kontrolních zjištění správce daně. Poukázal na to, že hlavním účelem projektu bylo vybavení prototypové dílny, včetně technického zhodnocení budov, přičemž dle podmínek Rozhodnutí bylo povinností daňového subjektu po celou dobu realizace projektu a po dobu 5 let od data ukončení projektu používat majetek pořízený s účastí dotace převážně k podporovaným ekonomickým činnostem, tedy k výzkumu a vývoji, což žalobce nedodržel. Sám žalobce nadto připustil nesplnění využitelnosti strojů z 6,63 % v 1. monitorovacím roce a z 16,54 % ve 2. monitorovacím roce. Krajský soud se s tímto hodnocením ztotožňuje, stejně jako s názorem žalovaného, že pokud žalobce o objektivních okolnostech, které zapříčiní nemožnost plnění jeho povinností související s přijatou dotací, konkrétně o sankcích vůči Rusku věděl, nic mu nebránilo v tom, aby požádal poskytovatele o změnu předmětné podmínky. Tvrzení žalobce, že pokud by k výše popsaným obtížím nedošlo, bylo by využití strojů k podporovaným ekonomickým činnostem z 71 % splněno, se i krajskému soudu jeví jako nijak konkrétněji nepodložený předpoklad pohybující se v hypotetické rovině.
16. Pokud žalovaný dospěl k jednoznačnému závěru, že v případě žalobce nebyly splněny podmínky pro úplné prominutí odvodu za porušení rozpočtové kázně i penále za prodlení s odvodem, a to pro nenaplnění objektivních důvodů hodných zvláštního zřetele spočívajících v mezinárodních sankcích proti Rusku, podřaditelných pod čl. III bod 2 písm. d) Pokynu GFŘ, nelze úspěšně namítat, že žalovaný pochybil, jestliže za dané situace nepřistoupil k alespoň částečnému vyhovění žádosti žalobce. Nadto nelze brát ze zřetele, že žalobce se od samého počátku domáhal úplného prominutí odvodu za porušení rozpočtové kázně i penále za prodlení s odvodem, v žalobě pouze korigoval svou argumentaci, z jakých důvodů hodných zvláštního zřetele k tomu měl žalovaný přistoupit. Požadavek na částečné prominutí žalobce vznáší až v replice k vyjádření žalovaného.

VI. Závěr a náklady řízení

17. Na základě výše uvedeného krajský soud žalobu dle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl, neboť není důvodná.
18. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobkyně ve věci úspěch neměla (žaloba byla jako nedůvodná zamítnuta), a nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly, pročež mu soud náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 28. března 2023

JUDr. Zuzana Bystřická v.r.
předsedkyně senátu